

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 364/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21 lutego 2023 roku wydany w sprawie II K 343/22

Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońca
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.		

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	wynikający z apelacji prokuratora zarzut: 1. obraży prawa materialnego tj. art. 66 kk , który pozwala na warunkowe umorzenie postępowania karnego jedynie w sytuacji przypisania sprawcy przestępstw zagrożonych kara do 5 lat pozbawienia wolności, podczas gdy Sąd rejonowy przypisał obojgu oskarżonych popełnienie wielu czynów	# zasadny 2, 3 # częściowo zasadny # niezasadny 1, 4	

wyczerpujących dyspozycję art. 279 1 kk, który zagrożony jest karą do 10 lat pozbawienia wolności;

wynikające z apelacji obrońcy zarzuty:

2. obraży prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku tj. art. 7 kpk i art. 410 k.p.k., poprzez wyborczą i sprzeczną z zasadami wynikającymi z art. 7 kpk ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, głównie wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadków S. O., T. B. i W. B. oraz brak uwzględnienia całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności: pokwitowania zapłaty do faktury za usługi pogrzebowe, paragonu do Faktury (...), oświadczenia z firmy (...), pisma sądowego ze sprawy cywilnej III RC 259/16 i zeznań E. B.,

3. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, poprzez przyjęcie, iż zachowanie oskarżonych S. B. i G. B. polegające na wypłacie pieniędzy z konta zmarłego M. B. (1) (odpowiednio:

	<p>brata i wujka) oraz przeznaczenie ich – zgodnie z wola zmarłego na koszty pogrzebu powstałe po śmierci, w tym także postawienie pomnika na cmentarzu, wyczerpuje zmaniona sprawstwa czynów z art. 275 §1 kk i art. 279 §1 kk, gdzie w ocenie apelanta oskarżeni nie popełnili żadnego przestępstwa,</p> <p>4. obrazy prawa materialnego tj. art. 275 § 1 kk i uznanie G. B. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego zmaniona tego czynu, podczas gdy oskarżyciel publiczny nie zarzucił mu wcale ego popełnienia;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1, 4;</p> <p>Podniesiony przez prokuratora zarzut obrazy prawa materialnego stał się bezprzedmiotowy wobec tego, iż w całości zasadnym i skutkujący uniewinnieniem obojga oskarżonych – od wszystkich zarzuconych im czynów – okazała się apelacja obrońcy.</p> <p>Także obrazy prawa materialnego tj. art. 275 § 1 kk, poprzez uznanie G. B. za winnego popełnienia czynu wyczerpującego zmaniona tego czynu, był</p>		

niezasadny i nie miał wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie.

Faktycznie oskarżyciel publiczny zarzucił popełnienie art. 275 § 1 kk, nie oskarżonemu G. B., lecz jego ojcu, a zapis zawarty w punkcie 1 wyroku - dotyczący zmiany opisu czynu, omyłkowo połączono z (...). Była to jednak oczywista omyłka pisarska, bo zmiana logicznie dotyczyła S. B..

Ad. 2 i 3;

Dokładna analiza ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie prowadzi do następującego wniosku: już Sąd Rejonowy ustalił, iż obaj oskarżeni mieli świadomość, a dokładnie byli

„przeświadczeni”(pisemne uzasadnienie k. 252 i k.253), że M. B. (2) w chwili swojej śmierci wydziedziczył córkę E. B.. Co więcej, to właśnie z faktem braku pozostawania w kręgu spadkobierców zmarłego sąd rejonowy upatrywał podstaw do przyjęcia sprawstwa oskarżonych. Uznał bowiem, iż żaden z oskarżonych nie był uprawniony do podjęcia pieniędzy zmarłego, albowiem z uwagi na przepisy prawa cywilnego, po śmierci wszelaki majątek zmarłego przechodzi automatycznie na jego spadkobierców i tylko spadkobiercy mogliby rozporządzać

majątkiem M. B. (2) – patrz: wypłacać pieniądze z jego konta i korzystać z jego majątku. Już na wstępie także sąd odwoławczy zauważył, że w opisanym powyżej, przyjętym przez sąd rejonowy toku myślowym, istnieje sprzeczność. Skoro bowiem sąd ów ustalił, że oskarżeni (G. B. i S. B.) byli przeświadczeni, a więc byli pewni/przekonani, a co więcej mieli ku temu mocne podstawy, że zmarły wydziedziczył swoją jedyną córkę i zmarł rozwiedziony – to winien w konsekwencji przyjąć, że oskarżeni byli także przeświadczeni, iż S. B. należy do kręgu spadkobierców zmarłego (jako rodzony brat). Analiza zeznań osobowego materiału dowodowego prowadzi bowiem do wniosku, że zmarły M. B. (1) (dawniej B.) pozostawił po śmierci matkę C. B. (staruszkę, którą się opiekował, razem z oskarżonymi) oraz brata S. B.. Skoro był rozwiedziony, a poinformował rodzinę i znajomych (sąsiada), że wydziedziczył swoje jedyne dziecko (oskarżeni i ich najbliższa rodzina wiedziała o licznych sprawach cywilnych toczonych przez zmarłego z byłą żoną i pozostawania z nią konflikcie), to rodzina (czyli także oskarżeni) była przekonana i mogła być przekonana, że córka

nie należy do grona spadkobierców, a jest nim matka i brat. Na wypłatę pieniędzy z konta zmarłego i spożytkowanie ich na koszty pochówku, cała rodzina B., w szczególności matka zmarłego, zgodnie wyrażali zgodę. Dopiero pojawienie się w sprawie osoby E. B., a dokładnie pisma byłej żony A. B. podejrzewającej okradzenie zmarłego z pieniędzy pozostałych po sprzedaży domu w 2020 r., a nawet podejrzewającej uśmiercenie M. B. (2) przez najbliższych, spowodowało wszczęcie w sprawie jakiegokolwiek postępowania (pierwotnie prowadzonego także pod kątem nieumyślnego spowodowania śmierci).

(...), jakie ustalił sąd rejonowy ze wszech miar przekonuje. Do akt załączono przecież kopię protokołu rozprawy ze sprawy I Ns 295/21, czy zeznania córki zmarłego, z których wynika, że E. B. nie utrzymywała z ojcem żadnych kontaktów i nie wybierała się na jego pogrzeb. Mimo więc, iż w wyjaśnieniach S. B. złożonych w dniu 4 lutego 2022r. pojawia się zdanie: „Ja wiedziałem że te pieniądze mi się nie należały”, to wszelkie jego depozycje czytane łącznie prowadzą jednak do logicznego wniosku, iż biorąc w ręce kartę M. B. (2) do

bankomatu i wypłacając pieniądze z konta brata, a potem finansując z nich pogrzeb z zamiarem postawienia pomnika na cmentarzu, S. B. był przekonany, że nie narusza niczyjego prawa. To samo przekonanie (nazwane przez sąd rejonowy „przeświadczeniem”) towarzyszyło G. B., kiedy pomagał ojcu w fizycznej obsłudze bankomatu. Oskarżeni wiedzieli, że zmarły licznie procesował się z byłą żoną, czego dowodzą nie tylko słowa ich samych, czy zeznania rodziny i sąsiada, ale także kopie dokumentów ze sprawy III RC 259/16 złożone do akt przez obrońcę. Skoro oskarżeni byli przekonani o wydziedziczeniu jedynej córki, mieli prawo sądzić, iż brat i matka należą do grona osób, które mogą dysponować majątkiem zmarłego, jeszcze przed oficjalnym wydaniem postanowienia w kwestii nabycia spadku (a dokładnie należy do niego S. B., decydujący o wypłacie i przeznaczeniu pieniędzy z konta). Wyjaśnienia oskarżonych, zeznania członków ich najbliższej rodziny i sąsiada, a także dokumenty złożone przez obrońcę, potwierdzają przeznaczenie dużej części wypłaconych pieniędzy na pokrycie kosztów pogrzebu (także konsolacji), a w dalszej kolejności zamiar

zbudowania dla zmarłego pomnika na cmentarzu (kiedy ziemia się „uleży”).

Zdaniem sądu odwoławczego przekonuje także argumentacja obrońcy, gdy wywodzi, iż żadnemu z oskarżonych nie towarzyszył zamiar przywłaszczenia przedmiotowych pieniędzy, czy karty do bankomatu. Przekonuje przywołana przez apelanta teza, o konieczności działania sprawców kradzieży z włamaniem z zamiarem kierunkowym - także przy wejściu w posiadanie karty bankomatowej. Słusznie wywodzi, że dla poprawnej prawnej oceny przedmiotowych zachowań oskarżonych ma znaczenie cel, w jakim działali, a w sprawie brak jest zamiaru włączenia mienia do swojego majątku. Podobnie jak kradzież, kradzież z włamaniem jest przestępstwem umyślnym oraz kierunkowym, a sprawca musi obejmować zamiarem bezpośrednim nie tylko zabór rzeczy, lecz także włamanie jako środek umożliwiający kradzież. Samo przestępstwo kradzieży także może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim kierunkowym ("w celu przywłaszczenia"). Sprawca działa w celu przywłaszczenia, jeśli zamierza traktować cudzą

rzecz, energię lub kartę jako własną, czyli włączyć ją do swojego majątku. Sąd odwoławczy dodatkowo uznaje pozostawanie oskarżonych – co najmniej - w uzasadnionym błędzie, co do kolejnego znamienia przypisanego im czynu tj. znamienia „cudzego mienia”. Nie bez znaczenia dla ogólnej oceny braku wyczerpania wszystkich przesłanek z art. 275 §1 kk i art. 279 §1 kk jest także to, że przy zachowaniu stosownej procedury rodzina zmarłego mogłaby pozyskać pokrycie kosztów pogrzebu M. B. (2) z pieniędzy zgromadzonych na jego bankowym koncie, bez konieczności przeprowadzenia sprawy bankowej i niezależnie od jej wyniku (udokumentowane koszty pogrzeby zmarłego bank wypłacił by każdemu, kto je poniósł).

Przedmiotowa sprawa, co należy podkreślić, nie dotyczy ustalenia losów pieniędzy, jakie zmarły M. B. (2) otrzymał po sprzedaży w 2020 roku domu jednorodzinnego.

Reasumując: zgodzić się należy z zarzutami w kwestii błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mających wpływ na jego treść, a który to zarzut winien doprowadzić do wydania

<p>orzeczenia uniewinniającego obu oskarżonych. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku nie może sprowadzać się tylko i wyłącznie do samej polemiki z ustaleniami poczynionymi przez Sąd, a wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku; powinien dążyć do wykazania konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, których miał dopuścić się Sąd meriti przy ocenie zebranego materiału. Poprawna ocena materiału zgromadzonego, w szczególności na etapie postępowania sądowego, w niniejszej sprawie, uzasadniała wydanie wyroku unierwinniającego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. prokuratora – u uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania; 2. obrońcy – o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych;</p>	<p># zasadny 2 # częściowo zasadny # niezasadny 2</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>- ze względów wyżej opisanych, brak było podstaw do korekt</p>		

zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez apelanta;	
---	--

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
- ustalenie w zakresie braku sprawstwa po stronie obu oskarżonych;	
Zwięźle o powodach zmiany	
- apelacja obrońcy zasługiwała na uwzględnienie, szerzej w punkcie 3.1.;	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
punkt 2	Wniesione apelacje spowodowały zmianę wyroku. Wobec uwzględnienia apelacji obrońcy wniesionej „na korzyść” oskarżonych i ich uniewinnienia, stosownie do art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk, uznano, że koszty procesu w sprawie (a więc tak za postępowanie

pierwszoinstancyjne, jak i odwoławcze) ponosi Skarb Państwa.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21.02.2023r. w sprawie II K 343/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21.02.2023r. w sprawie II K 343/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana